

חלק משיחת ש"פ בהעלוותך, י"ט סיון התנש"א

ועוד והוא העיקר – שע"י ההוספה במצבה הצדקיה²⁰ ש"מרקובה את הגואלה"²¹, ובפרט צדקה ארץ ישראל, מקרים ומחאים תיכף את הגואלה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקו, שאז תהיה ההתאחדות וההתקללות האמיתית דכל בניי, "שבעת הנרות", כמ"ש²² "עוד אקבץ עליון לנבקציו", שמתקבצים ונעשה מיציאות אחת, מנורטה זהב כולה", "מרקשה זהב עד ירכח עד פרחה מקשה היא".

ובפשטות – ש"בנערינו ובזקנינו גו' בלבינו ובבנוזינו"²³ מתקבצים מאבען נפנות הארץ (מכל שבע הארץ), "מאשור וממצרים וגוו'"²⁴ ובאים לארצו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולביה המקדש, בית המקדש השלישי, שהוא גם מושלשל, כיוון שכולל כל הבתי-מקדשות (גם בית ראשון ובית שני)²⁵, ורואים הדלקת המנורה ע"י אהרן בפועל ממש, ותיקף ומיד ממש – בין הערבאים דיוום הש"ק זה²⁶, לפניו סעודה שלישית [הקשורה עם נושא השילישית וביהם מ"ק השילישי]²⁷, ועכ"כ לפניו סעודה רביעית, "מלוחה מלחה", "סעודתא דודוד מלכא משיחא"²⁸, רجل הרביucci שבmercבה²⁹ הקשורה עם הגואלה כפי שנמנית בתור גואלה רביעית (גואלה מרבע גליות)³⁰, שבה יהי הכסא שלם³¹, כסא של ד' רגלים³², תיקף ומיד ממש.

המשתפים כבר הם כלל אחד, משתדל כא"א מהם להיות "כולל" עוד משתתפים, ועוד להככל הכى גדול לכל בניי. (20) ובאופן ד' בהעלותך את הנרות, "עד שתהא שלחה עליה מלאלי": "שלאהבת" – שנינתה הצדקיה היא באופן שנעשה מטבח של אש" (ראה לקו"ש חכ"ע ע' 229 ואילך. וש"ג), ובל"מ (מטבע של) אש" גופא עד לשלאהבת; "(שלחבת) עליה" – ועליה והוספה בנתינת הצדקיה, הן בכמותה והן באיכות; "(שלחבת) מלאלי" – שיידן נעשית י"ד המחקلت צדקה לעניינים" (תניא פכ"ג) מלאלי, ע"ד "מנפשי כרע" (כנ"ל בארכוה).

(21) ב"ב י"ד, א. וראה תניא פל"ז.

(22) ישע"י גו, ח.

(23) בא י"ד, ט.

(24) ישע"י יא, יא.

(25) ראה זה"ג רכא, א.

(26) ראה רמב"ם הל' חמידין ומוטפין פ"ג הי"א: "אין מחנכים את המנורה אלא בהדלקת שבעה נרות" בין הערבאים.

(27) ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך. וש"ג.

(28) סיור הארייזל במקומו. ועוד.

(29) זדור ח"א"ר מה, ב. ח"ג רבס, ב. ובכ"מ.

(30) ראה לקו"ש חתני ע' 91 ושם.

(31) פרש"י ס"פ שלחה.

(32) ראה צפע"י עה"ת ר"פ ויצא. וש"ג.

(1) ("כולל"), הן בצדקה גשמית¹², ש"מתוך שוגמל חסר בגופו לחברו הוא מכיר שהוא אוחבו ובאו לידי אהוה ושלום"¹³, והן (ועכו"כ) בצדקה רוחנית, שעל ידה נעשית האחדות וההתקללות לכל בניי ("כולל") עם הקב"ה, באופן ש"אל מול פני המנורה יairo שבעת הנרות".

(7) ויש להוסיף, שהענין ד"אל מול פני המנורה (8) יairo שבעת הנרות" נעשה ע"י נשאי הכהל, (9) רבותינו נשאיינו שככל דור, מאדרמור' הרזון ועד לכ"ק מ"ח אדרמור' נשיא דורנו, כי, "הנסיא הוא (11) הכל"¹⁴, להיותו "ראש בני ישראל", בדוגמה (12) ה"ראש" שככל החיות לכל אברי הגוף, וממנו (13) מתחפשת החיות לכל אברי הגוף, ועל ידו נעשית (14) ההנאה לכל הגוף¹⁵, ודוגמתו בispiel, שעיל ידי (15) נשיא הדור נשכים כל ההשפעות הרוחניות (16) והגשמיים¹⁶ לכל אנשי הדור, ועוד ועicker, שעיל ידו (17) מתחדים ומתכליים כל אנשי הדור להיות "מנורט (18) זהב כולה" בפועל ובגלו¹⁷, ועוד ש"אל מול פני (19) המנורה יairo שבעת הנרות", שנעים מוארם (20) וחוזרים בהאו דפניות המנורה, "פנימיות רצון (21) העליון", שנמשך ומאיר ע"י פנימיות התורה (22) שנתגלתה בתורת החסידות דרכותינו נשאיינו, שעיל (23) ידה נעשית האחדות דפנימיות (סתים) הנשמה עם (24) הפנימיות (סתים) דהקב"ה¹⁸.

(25) ד. ויה"ר שכאו"א מהמשתתפים ועוורים (26) ומסיעים (בנשماتם בגופם ובמונם) לכול חב"ד (27) יהי" בעצמו בבחינת "כולל חב"ד", ע"ז שעבודתו (28) הפרטיה תהי" באופן ד"אל מול פני המנורה יairo (29) שבעת הנרות", ויפעל כן גם בהזלה, ועוד (30) להפעולה בכל בנ"י¹⁹.

(12) מעלה יתרה בצדקה ארץ ישראל – שבה מודגשת ביוור אחודות של כל בניי, כיוון שלכלו"א מישראל ש חלק בארץ ישראל (ד' אמות או אמה אחת), כפי שמצוינו הלכה בנונג פרוטובל (ראה לקו"ש ח"כ ע' 309 בהערות. וש"ג).

(13) פרש"י ברכות ח, רע"א.

(14) פרש"י חותק כא, כא.

(15) ראה תניא פ"ב.

(16) ומודגש פרשחת השבוע – שכשאמר משה "מי אין לי בשדר تحت לכל העם הזה", השיב לו הקב"ה "אספה לי שביעים איש גוי ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושותמי עליהם וגוי" (אי, יג ואילך). הינו, שגן השפעת בשרגמי צ"ל באמצעות משה דוקא (ראה לקות פרשחנו לא, ד, לג, ב. סה"מ תרס"ע קיב. סה"מ קוונטריסים ח"ב שלג, ב. ועוד).

(17) כמוודגש בהחלה הכתוב ר"יאתי והנה מנורטה זהב כולה".

(18) ראה זה"ג עג, א. לקו"ת וקרוא ה, ג. נצבים מו, א. ובכ"מ. (19) ולהעיו, שבתמה "כולל" מרווח שנותף לכך שככל